

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE, DNIA 18 SIERPNIA 1827 ROKU, W SOBOTE.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.

		Cieplomierz R.	Barometr.	Wiatr.	Stan nieba.
D. 17 Sierpnia	Z rana	Stopni ciepła + 13	Cali 27 linii 8,4	Poludniowy	Słońce.
	Po południu	Stopni ciepła + 25	„ — 8,5	Poludniowy Poludniowo-zachodni	Słońce.
	Wieczorem	Stopni ciepła + 16	„ — 10,0	Poludniowo-zachodni	Chmurno.

W A R S Z A W A.

— D. 15 b. m. i r. pożegnał ten świat JW. JX. Adam Królikiewicz, Archidyakon metropolitalny warszawski, mąż tak w kościele bożym, iako i w kraju naszym zasłużony. W młodości poświęciwszy się stanowi duchownemu, nauką i życiem do niego stosownem, utworował sobie drogę do zaszczytnych względów, tak u osób naczelną władzę w hierarchii kościelnej piastujących, iako i u niewygasłej pamięci Króla polskiego Stanisława Augusta, który, swoją łaską wybór jego na Kapelana w pamiętnym Korpusie Kadetów, a wkrótce na profesora religii w tymże korpusie, nietylko zatwierdził, ale jeszcze w czasie publicznych egzaminów po wiele razy sam osobiście jego gorliwej usilności pochwałę oddawał. Ten monarcha, prawdziwy przyjaciel nauk, każdego pracę w publicznem oświeceniu nagradzając, medalem złotym *Benemerentibus* zmarłego praelata udarował. Nayzaszczytniejsza była dla niego ta nagroda, której przydawał tem większą świetność swoją zasługą: iuż to sprawując urząd Surrogata blisko lat 20, w czasie różnych zmian dzisiejszej archidiecezyi warsz.; iuż to gorliwie pełniąc obowiązki pasterskie przy kościołach parafialnych w Łomży i Szymanowie; iuż to poświęcając się urzędowaniu obywatelskiemu w byłej Izbie Wykonawczej;—a to wszędzie z chwałą dla siebie, i użytecznością dla kraju. Na wszystkich stopniach, swym nieskażonym charakterem, swoją wzorową uprzejmością, zyskał za życia zupełny dla siebie szacunek, a po śmierci słodkie wspomnienie. Żył wprawdzie lat 75; lecz ten wiek, iakkolwiek długi, zbyt krótkim jest dla tych, którzy, powodując się samą słusnością, oddają mu to świadectwo: iż czego nie mógł komu uczynić dla głosu prawa i sprawiedliwości, to nigdy bez rady i pocieszenia nie zostawił. Będąc kapłanem Chrystusa, przez wiele lat opowiadał jego święte słowa, ze znaczną korzyścią dusz wiernych w głównym kościele i tej stolicy i całego kraju polskiego, iako Kanonik-Kaznodzieja w kapitule warszaw., której w roku 1794 członkiem został. Zasługą i cnotami znakomity, zakończył życie z tą wiarą i nadzieją iako towarzysz temu który może powiedzieć z Apostołem: *W sprawie dobrej walczyłem, wiary do-*

chowałem; przeto odłożony mi jest wieniec, który mi odda w on dzień sądu pańskiego Sprawiedliwy.

— P. Fran. Sal. Dmochowski ogłosił prenumeratę na tłumaczenie następujących romansów Waltera Scotta:

	Tomów
Guy Mannering czyli Astrolog.	— 4
Więzienie w Edyburgu.	— 4
Purytanie.	— — — 3
Antykawryusz.	— — — 4
Narieczona z Lammermuru.	— 3
Wody Ś. Ronana.	— — — 4
Waverley	— — — 3

Ogółem tomów: 25

Jaką korzyść wydawca ofiaruje prenumeratorom, i iaką w ogóle dla literatury przewidywać dać, wykaznią następujące jego słowa, wyjęte z prospektu:

„Chcąc ile możliwości ułatwić nabycie tego tłumaczenia, i sądząc, że mały odbył ksiązek w naszym kraju jest przyczyną wysokich ich ceny, iak nawzajem tenże mały odbył z wysokich ceny pochodzi,—umyśliłem zrobić krok pierwszy, i, ogłaszając prenumeratę na to tłumaczenie, zniżyć więcej iak o połowę cenę dotąd u nas na podobnego rodzaju dzieła ustanowioną. Gdy tłumaczenie *Ryszarda w Palestynie* kosztowało złp. 15, to jest tom po 5 złotych, cena prenumeraty na każdy tom *Wybranych dzieł Waltera Scotta*, na papierze i drukiem w formacie prospektu (małe in 12mo) około 240 stronie obejmujący, wynosi złp. 2; tak: że prenumerata na romans z 4 tomów złożony złp. 8,—a z tomów 3, złp. 6, kosztować będzie. Aby uniknąć zdefektowania edycji, każdy z prenumeratorów zapisuje się ogółem na 7 oddziałów, które od czasu wydania pierwszego oddziału, w przerwie 3 do 4 miesięcznej, stosownie do tego czy oddział z 3 czy z 4 tomów się składa, wychodzić będą. Pierwszy oddział obejmujący romans w 4 tomach p.t. *Guy Mannering czyli Astrolog* wyjdzie w dniu 1 Paźdz. r. b. Zapisujący się, złoży zapłatę za pierwszy oddział złp. 8; przy odbieraniu go, złoży zapłatę za drugi, i tak aż do ukończenia druku 7 oddziałów: po wyścin każdego oddziału, cena jego od złp. 8 do 12 podwyższoną zostanie.

Jeżeli usiłowania moje w tym względzie czynione pomysłny skutek uwieńczy, zamierzam sobie, za również zniżoną cenę, wydawać dzie-

ła dawnych pisarzy polskich, którzy, mimo pięknych zalet języka i myśli, przy upadku nauk w kraju naszym w zupełne poszli zapomnienie, a z odrodzeniem się oświaty nieprze-drukowani, znajdują się tylko w bibliotekach gorliwych ostarożytności narodowe osób.

— Księgarnia Kuhna i Milkowskiego we Lwowie ogłosiła prenumeratę na dzieło pod tytułem: „Obraz wieku panowania Zygmunta III; „przez X. Franciszka Siarczyńskiego.“ Dzieło to składa się z dwóch części: z tych jedna obejmować będzie, porządkiem abecadła, biografie osób które pod panowaniem wspomnianego króla znakomitemi się stały przez swe czyny, cnoty, występki, zasługi i dzieła naukowe; a druga wystawi ogólne dzieje narodowe, uważane co do obyczajów, religii, oświecenia, towarzyskiego pożytku, mocy rządu, wad iego, związków sąsiednich, pomyślności i klęsk publicznych. — Imię autora, który znany był już jako pisarz wieku Stanisława Augusta, każe nam się spodziewać, iż dzieło to, pod względem dokładności badań historycznych i bezstronności widoków, będzie jednym z celniejszych produktów literatury naszej. Epoka którą sobie obrał jest jedną z najciekawszych w historii ojczyzney; i do niej i do dzieła swego stosuje autor godło: *Faecunda culpa saecula*.

Prenumerata na dwa tomy znaczney objętości wynosi 16 zł. mon. konw. — W Warszawie przyymuje ją księgarnia Brzeziny.

z Paryża.

— Pisma nasze następującą udzielają wiadomość o sześciu dzikich z pokolenia *Osage*, przybyłych do Havre. Naczelnik *Rihelaskhuguh* ma lat 38; wyższy jest od wszystkich swych towarzyszy i chce zwiedzić Paryż i całą Europę: żona jego *Mihanga*, i siostrzenica jego *Gretomi*, obiedwie po lat 18 mające, towarzyszą mu. Naczelnik *Czarny Duch* (*Waschingsaba*) ma lat 32. Orszak ich składa się z *Wielkiego Wojownika* (*Marschantagungach*) 45 lat, i *Małego Wojownika* (*Minkschatahuh*) mającego lat 22. Skóra ich jest koloru miedzianego. Naczelnicy mają brody i oczy malowane chińskim cynobrem. Policzki i uszy podług własnego malują upodobania. Zęby ich są bardzo białe i kształtne. Mężczyźni mają włosy kręcone; kobiety noszą piękne swe włosy związane na wierzchu głowy; mają wielkie żywe oczy i rysy pełne wyrazu; wzrost ich jest mały, zachowanie się przyjemne i ubior dobrany. Od szyi aż do kolan spada rodzaj zasłony na piersi z perkaliku różnofarbnego, a z pod niej wygląda dwa lub 3 cale czerwona szata. Pradziad naczelnika tego zwiedził Francją za czasów Ludwika XIV i dał o przyjęciu siebie ziomkom swoim bardzo dobrą wiadomość. Terazniejsi nasi podróżni, pomimo przestrogi odebranych od kilku osób swego pokolenia iż na morzu od ryb zostaną pożarci, wsiedli w St. Louis, nad rzeką Missisipi, na statek parowy i na nim udali się do Nowego Orleanu; o 100 mil niemieckich odległego. Tam, z wielką radością, znaleźli znajomego sobie missyonarza Anduze. Indya-

nie ci czezą iednego Pana Życia, któremu co wieczór składają swe modły. Niżeli wsiedli w Nowym Orleanie na okręt, *Wielki Wojownik* w ten sposób przemówił do morza: „Morze! czyliż przestraszyć nas sądzisz? Opuściliśmy wieś naszą aby przytłoczyć naszych Francuzów i wszystkie ludy na przeciwległej stronie Wielkiego Jeziora mieszkające odwiedzić, i śmierć chyba odwiedzić nas od tego przedsięwzięcia.“ Przybywszy do Havre wyszli na pokład i dziękowali Bogu za szczęśliwą podróż. Mowa obfita w zgłoski garłowe jest odrębnym i pełnym wyrazu językiem. Mają przy sobie tłumacza którego rodzicami byli Francuz i Indyanka. Naród ich składa się z trzech pokoleń obejmujących 1500 do 1600 wojowników.

— Jedno z pism naszych czyni nad ogłoszeniem niepodległości Egiptu następujące uwagi:

„Ważny krok który przyznają Baszy zdaje nam się tak nie podobny do wykonania, iż gotowimy uważać go jako wymysł europejski.

„Przed czterema laty to przedsięwzięcie byłoby łatwiejszem, bardziej ważnem, a Mahomet-Ali nie próbował go; mogłoby ono przyczynić się do uwolnienia Grecyi, a z tego powodu miałby prawo żądać od gabinetów europejskich pomocy i protekcyi. Byłby sobie zrobił w oczach muzułmanów wielką sławę przez uwolnienie Mekki i obronę Wehabitów. Mogł zebrać 50,000 wojska regularnego i one wesprzeć 200 milionami które był zebrał. Z pomocą swych pieniędzy był panem dywanu. Połączony z Grekami, mógł, przez połączenie wojsk i żeglugi obu narodów, przeszkodzić Turkom do czynienia jakiegokolwiek kroków przeciw Egiptowi lub Grecyi. Turcyja osłabiona nie mogłaby nawet w owym czasie walczyć przeciw usiłowaniom Greków samymi sobie zostawionych. Europa spodziewała się po nim cywilizacyi Egiptu, i ten kraj piękny wdychał do ustanowienia dobroczynnego i opiekuńczego rządu.

„Zamiast skierowania wszystkich sposobów ku takiemu celowi, zawsze szlachetnemu, iakiegokolwiek byłoby jego rozwiązanie, fałszywa polityka obróciła jego usiłowania ku krwawej wojnie greckiej. Teraz się wszystko odmięniło: dywan, zręczniejszy, wojskiem Baszy wytepił Greków, a Sułtan ciągle skutecznie organizuje swoje wojsko na sposób europejski.

„Jakie jest istotne położenie Baszy? Jego skarby wyniszczone, szeregi przerzadzone wojną, ludność przez zaciągi i emigracye zmniejszona, ieneralne nieukontentowanie pomiędzy poddanymi których dziwaczne monopolium niszczy i przymusza ginąć z nędzy, okropne okrucieństwa popełnione przez jego syna w Morei której się stał najzaciętszym nieprzyacielem, — mniemane projekta cywilizacyi, które, wzięte zbliska, zostały do prawdziwego doprowadzone waloru; z drugiej strony, dziki zapal iaki umiano w muzułmanach wzbudzić, i karność iaką potrafiono do ich obozu wprowadzić: — wszystko

razem zdaie się zmuszać Baszę do niepoddania pod dyskusję prawa którego sądzą iż bliskim jest wykazać ważność, i do przestawania na niepodległości czynney iakiej używa.

„Przypuszczając gdyby polityka europejska była sprzyjająca Grekom, należałoby się spodziewać że Wysoka Porta odwlecze całą wojnę przeciw chrześcianom zbuntowanym, i nie opuści swej zdobyczy chyba z wściekłością. Mahomet-Ali, bez wątpienia, z przyjemnością zaprzestanie kroków nieprzyjacielskich, które go wycieńczają; lecz jest równie podobnem, iż gdyby sądził że może korzystać z podobnej okazji do zrzucenia iarczma,—Porta, wypędzona z Morei, rzuciłaby się cała na Egipt, dołączyłaby głowę Mahometa - Ali do głów greckich przysłanych przez jego syna do Konstantynopola, i znalazłaby w dochodach egipskich, wybieranych wówczas na iey własną tylko korzyść, dostateczne wynagrodzenie za utratę Grecyi.

„Arabowie mają jedno przysłowie oskarżające, którego jeszcze nie zaniechali, to jest: iż pole na którym Turek dotknął nogę, przez siedm lat nie rodzi nawet trawy. Wprawdzie Egipt jest teraz rodzajny, lecz na korzyść jednego tylko.“

— Numer 71 pozbawił życia pewną kucharkę. Gdy niedawno pewien iegomość powrócił ze wsi do swego mieszkania, nie znalazł swej kucharki, lecz na stole pierścioneł, dwie zausznice, i następującą kartkę:

„Numer 71 (w loteryi liczbowej) wtrąca mię do grobu; gdy Pan odbierzesz to pismo, ia leżyc będę w kanale de la Villette.“ Dnia następnego znaleziono ciało nieszczęśliwej grającej.

— Podług gazet z Kalkutty, z dnia 2 Marca, całe niższe Pegu powstało przeciw Ava. Maongsat Myothuggi (namiestnik) w Syriam przybrał tytuł króleski. Liczy on lat 50, posiada wielką odwagę, lecz mało zdatności. Xiążę Mek-ka-ra (syn króla Ayy) jest synem krewnej Maongsata, i temu-to związkowi winien on jest swe wywyższenie. Jest nieprzyjacielem Birmanów; dawniej już był sprawcą rozruchów, i już raz miał być śmiercią karany, lecz na miejscu kary został ulaskawiony. Nie cierpi on uniżania się i pełzania, a wołownicy jego, stojąc, witac go muszą. Oświadczył iż nadal nie będzie zabijał żadnego jeńca wojennego i dotychczas dotrzymał słowa. Wielce poważa wszystko co jest angielskie. Z Talainami, trzymającymi stronę Maongsata, połączyli się Karianie pod wodzem Maongbidzu, w liczbie 3000 ludzi. Cała okolica Rangun (z wyjątkiem samego miasta), obwody Syriam i Dalla, są zajęte przez Talainów. W Ava już w Grudniu r. z. odebrano wiadomość o powstaniu, a w 6 tygodni później żadne jeszcze posłki nie przybyły do Rangun. Zdaie się iż tak Birmani iak i ich przeciwnicy niebardzo się znają na sztuce wojennej.

z Ameryki.

— Gazety mehikańskie mieszczą poselstwo Prezydenta Victoria przy zamknięciu posiedzeń kongressu d. 21 Maia, z którego następujące szczegóły przytaczamy: „Król Jmć hannowerski postanowił Aienta konsularnego w Mehiku. Między Mehikiem a Stanami Zjednoczonymi najsćisłsze istnieje porozumienie, i w skutek tego zawarty zostanie układ graniczny.“ Względem Peru nadmieniono: „Oświadczenie się woyska kolumbijskiego za konstytucją swego kraju, wróciło peruńskiemu narodowi prawo żądania tych praw zasadnych które mu nadadzą iego reprezentanci. Zmieniono administracyą Peru, a zmiana ta nastąpiła, podług najnowszych doniesień, stósownie do życzeń tego kraju.“ Prezydent opisuje Mehik iako kraj bardzo szczęśliwy, i że przez równą sprawę połączony jest z wszystkimi innemi krajami Ameryki; sądzi iż nie należy się już spodziewać nieprzyjacielskich kroków Hiszpanii przeciwko Ameryce. Z raportu ministra skarbu, zdanego na początku posiedzenia, okazaue się iż dochody z plodów ziemskich Mehiku wystarczają na wydatki krajowe. O spisku ostatnim tylko te kilka słów napomkniono: „W pierwszych miesiącach tego roku odkryto nieprzyjaciół gorliwie pracujących nad znieszczeniem wolności przeszło 6,000,000 Mehikanów. Ukaranie przestępców zaspokoi powszechną sprawiedliwość.“

Pomimo tego, okazaue się z gazet, iż postępowanie w sprawie przeciwko oycu *Arena* jeszcze nie było ukończone. Niektóre osoby należące do niey mają być przytrzymane i w celu przedsięwzięcia śledztwa odesłane do Mehiku. Na podanie Jenerałowej *Negrete* przeciwko Ministrowi wojny względem niezasłużonego uwięzienia iey męża iako spiskowego, wydział sprawiedliwości w senacie, odpowiedział pod dniem 16 Maia: iż nie ma powodu do zaskarżenia ministra.

— Pewny dziennik baltimorski mówi: „iż d. 23 Maia Izby brezylskie odbyły tajemne posiedzenie, z powodu żądania wynagrodzenia ze strony rządu francuzkiego za statki francuzkie zatrzymane przez okręty brezylskie w czasie ostatniej wojny przeciw Buenos-Ayres.“

WIADOMOSCI LITERACKIE.

Podróż X. Desmazuers i malarza Champmartin do Lewantu i Ziemi Świętej.

Znany malarz francuzki P. de Champmartin młodszy, który Xiędzu Desmazuers towarzyszył w podróży do Ziemi Świętej, wrócił do Francyi: wysiadł on na ląd w Marsylii i wyedzie niezwłocznie do Paryża. W czasie siedmumiesięcznego swego pobytu w Jeruzolimie, miał sposobność zwidzenia i przerysowania wszystkich mieysc wiekuście wstawionych narodzeniem, żywotem i śmiercią Zbawiciela. Uzbierał przeszło 200 takich widoków.

Pomiędzy temi które zdeymował w swoich przechadzkach na wyspach Archipelagu, z ukontentowaniem znajdziemy pomniki z wyspy Rodu, milczące a wymowne zabytki wielkości dawnych rycerzy zakonnych.

Artysta nasz przekonywał się na miejscu o wierności tego obrazu, który kreślił ieden znakomity pisarz, gdy mówił: „Szedłem po „przeciągłej ulicy noszącej dotąd imię ulicy „Kawalerów: po obu iey stronach wznoszą się „gotyckie budowy, a mury ich okryte są nadpisami w języku gallickim i herbami rodziny „sławnych w naszej historii. Widziałem tu „lilie francuzkie, uwieńczone, i świeże iakby „dopiero z pod dłuta rzeźbiarza.“

Zwiedzając wysepkę Cos, sławną urodzeniem Hippokrata, P. Champmartin przerysował na niej ieden miejsce ocienione rozłożystym platanem, gdzie, wedle podania, boski starzec mnogim uczniom wykładał przepisy swojej nauki.

Zwiedzenie dwóch starożytnych miast Dżeraszu i Ammanu, w górach Arabii, o 3 dni drogi od Jerozolimy, było niemniej dla młodego wędrowca i iego towarzyszy (*), ciekawym przedmiotem do badania: w Dżerasz rozpoznali oni ruiny dwóch pysznych teatrów; na iednym z nich miejsce sceny jest ieszcze zupełnie nietknięte. Wiele kościołów w znaczney części jest zachowanych. Widzieć się tam dają całe ulice ozdobione kolumnami ionijskiego porządku. Wszystkie mury są z kamienia twardego i prawie granitu; nie masz ani śladu marmurów. Kolumny składają się tylko z czterech sztuk, licząc w to kapitel i podstawę.

W Amman, o 8 mil od Dżeraszu, podróżni nasi rozpoznali także teatr, kilka wchodów wyborney architektury i smaku, tudzież most wiodący do teatru. Porządek koryncki i ionijski iedynie tutaj były użyte.

Oba te miasta, niegdyś zapewne greckie, muszą sięgać odległej starożytności. Obszerność ich nie była bardzo wielka; dziś stoją puste, mając za iedyne świadectwo przeszłej wielkości swoje gruzy, — za iedyną straż, kilku Arabów, nie zdala pod namiotami rozłożonych. P. Champmartin zapewnia że zwaliska tych miast więcej będą zastanawiały iak ruiny Balbeku i Palmiry.

Arabów tutejszych uważać należy za nieodrodných dziedziców cnot przodków; z uczuciami nayszczystszeo i nayszlachetniejszego braterstwa, przyięli oni naszych trzech podróżników, którym w pierwszej chwili zdawało się że stanęli pod namiotami Jakóba i iego synów.

Wśród zdarzeń iakie urozmaicały niekiedy prace naszego artysty, był on świadkiem iednego nadzwyczajnego ktore pospieszamy u-

(*) Z P. de Champmartin byli razem Xiążę Richelieu (de Jumiilhac) i niezmordowany X. Desmazuers, który był dla nich prawdziwym *ciceronem*. Na tę niebezpieczną podróż wśród dzikich pokoleń musieli przybierać strój Arabów, to iest krótką koszulę wełnianą, przepasaną pasem rzemiennym, długi płaszcz z tężej samey materyi, i na zawóy szal kolorowy.

dzielić wiadomości czytelników. P. de Champmartin i X. Desmazuers znajdowali się w Stambule podczas rzezi ianczarów, i przez cały ciąg krwawey rewolucyi która ich obaliła. Kiedy przyniesiono Seraskierowi rozkaz Sułtana, P. Champmartin był właśnie przy nim i kończył iego portret, a Basza ten, z naysłabszą krwią, nie wstając nawet z miejsca, dał rozkaz rzezi buntowników, których ciała zaległy wkrótce dziedziniec Starego Seraiu, gdzie teraz mieszka. P. de Champmartin zdjął kopię tego portretu, który ma być zachwycający roboty, iakkolwiek mogła drzeć ręka malarza, pomnąc na ów straszliwy wypadek i niebezpieczeństwo własne, gdyby iaka oznaka zgromy lub litości zdradziła była iego uczucia.

„Pozostaie nam tylko życzyć prędkiego ogłoszenia tęj podróży śmiało przedsięwziętę a z wytrwałością dokonany; można się spodziewać że niedługo oczekiwać będziemy na pierwsze iey zeszyty. X. Desmazuers również powraca; a tak mieć będziemy ieden opis więcej, który, bez wątpienia, z prawdziwie religijnym zapałem przyymie cały świat katolicki. (Quot.)

OBWIESZCZENIA RZĄDOWE.

Sąd pokoju powiatu mławskiego.

Z powodu żądany regulacy nowey hypoteki nieruchomości, a mianowicie:

1. Części wsi Gutkowa Wite i Wardat, do własności małżonkow Załęskich należące;
2. Części wsi Chmielewka Wąsosze, Wąsosza Wielkiego i Pogorzeli, Macieja Zembrzuckiego własnością będących;
3. Części wsi Zmłiewa Kuców, do Stanisława Kraiewskiego należące;
4. Części wsi Mańkowa lit. G. Mikołaja Niemczewskiego własney;
5. Części wsi Jabłonowa Dybów, Józefa Jastrzębskiego własnością będąc;
6. Domu pod nr. 4 w rynku w mieście Sierpcu do Jana Sylwestra Czarnomskiego należące;

Uwadamia interessantów że takowa nastąpi:

Co do pierwszej nieruchomości, w dniu 7 Listopada r. b. — Co do drugiej nieruchomości w dniu 8 Listopada r. b. — Co do trzeciej nieruchomości w dniu 9 Listopada r. b. — Co do czwartej nieruchomości w dniu 10 Listopada r. b. — Co do piątej nieruchomości w dniu 12 Listopada r. b. — Co do szóstej nieruchomości w dniu 13 Listopada r. b.

Wzywa ich przeto, aby, do takowey, osobiście, lub przez pełnomocnika, urzędownie i szczerze gólnie na to umocowanego, zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokołu regulacy podali, i w dokumenta prawa ich udowodniające zaopatrzyli się. Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzyi w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisany.

Jeżliby właściciel nieruchomości wywołany, w terminie do regulacy nie stawił się; tenże, na żądanie któregokolwiek z interessantów, na karę 10 do 50 złotych skazany zostanie, i, podług art. 150 tegoż prawa, utraci wszelkie dobrodzieystwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzyi, iaką w skutek aktu regulacy wydana będzie, nastąpi d. 26 Listopada r. b., na publicznem posiedzeniu sądu tutejszego i od tegoż dnia, czas do odwołania się od nięj upływać zaczyna. Interessowani przeto, bez dalszego wezwania, w tymże dniu, ogłoszeniu ięj przytomnymi być powinni.

Mława, dnia 6 Sierpnia 1827 r.

Podsek, Zieliński.